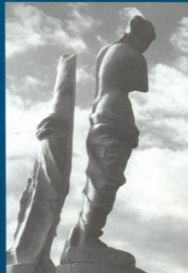
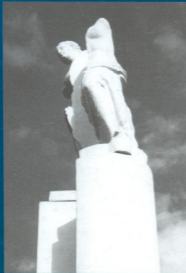

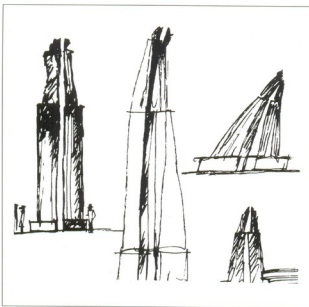
ვახტანგ დავითაია

არქიტექტორი

Vakhtang Davitaia

Architect

1989 წლის 9 აპრილს, დილის ოთხ საათზე, ქ. თბილისში მთავრობის სასახლის წინა მოედანზე, საბჭოთა არმიამ დაარბია მრავალათასიანი მშვიდობიანი მიტინგი. ოცი სრულიად უდანაშაულო ადამიანის სიცოცხლე დარბა ჩვედენილზე, დაღუპულთა შორის 16 ქალი იყო – ყველაზე უმცროსი თორმეტი წლის გოგონა, ხოლო უფროსი სამოცდაათი წლის მანდილოსანი. უმეტესობას ორღუსული ნიშნის ნაჭრილობები ეტყობოდა. რამდენიმე ასეული ადამიანი მოინამლა გაზით.

1997 წლის საკონკურსო პროექტის კონცეფცია

THE CONCEPT OF 1997 COMPETITION PROJECT

9 აპრილის ტრაგედია დიდ ხანს იქნება ცივილიზებული სამყაროს განზნის საგანი, მაგრამ ვფიქრობ, რომ შესაძლებელია როდესმე მოედებნის შესაბამისი სახელი ამ მოედანს. ბარბაროსობა? სისასტიკე? სადამსჯელი პოროტება? ვერაფერია? - ეს სიტყვები ხომ მხოლოდ ნაწილობრივ ასახავს მომხდარის არსს!

The tragedy of 9 April will remain to be the topic of judgement for a long time of the civil world, but I doubt whether will ever be possible to give an appropriate name to this phenomenon: barbarity, cruelty, sadism, malice, treachery – these words only partially reflect the essence of the happening.

9 აპრილი უჩემი ხელყოფაა ყოველივე ადამიანურის, ყოველივე ღირებულის და კუმიანურის რაც კი კაცობრიობას შეუქნია თავისი ისტორიის მანძილზე.

9 April is the brutal infringement upon every human being and everything valuable, which mankind has created in the course of history over many years.

შიძლება კი ტრადიციული მხატვრული ხერხით ამ გაუფიქრარი ამოხლისი ადეკვატური განვლის ვადმოცება? ვფიქრობ რომ არა. 9 აპრილის შემორჩენილ უნდა ახსაიერებეს ადამიანზე ემოციური შემოქმედების ძლიერი მუსტი. ძალიანობისა და პროტესტის განსაკუთრებული უნარი. ამის მიღწევა კი შესაძლებელია მხოლოდ რადიკალურად ახალი მხატვრული ხედიით.

Is it possible to transmit the feelings adequate to this unprecedented anomaly with the traditional artistic means? I believe it is not. The memorial to the 9 April should be characterized by the powerful charge of emotional influence over man and the peculiar ability to protest against violence.

ვეჭრა მოლოცვის ქანდაკება სერიოზო საკაცობრიო ღირებულება. იგი ცნობილი და მახლობელი ფართო მასებისათვის. სწორედ ეს, სერიოზო საკაცობრიო ღირებულება ჩემი ოპერირების საგანი 9 აპრილის შემორჩენილისათვის მხატვრი, არასტერეოტიპული ფსიქო-ემოციური ქერწყის შესაქმნელად. მთავრობის სასახლის წინ წრიული კვეთის, 5 მეტრის სიმაღლის მარმარილოს პოდეტალზე იდებენ მარმარილოს 3 მეტრის მხატვრული მოლოცვის ქანდაკება. ქანდაკება პოდეტალზეა ერთმანეთს დაკავშირებული ორი ნაწილი და ადვილია ერთმანეთისაგან. პოდეტალის შიდა მხარეს ამოკვეთილია შემორჩენილი ტექსტი სხვადასხვა ენაზე და დაღუპულთა ვეკრები.

This goal can be achieved only with a radically new artistic vision. The statue of Venus from Melos is valuable to the whole mankind. It is well known and familiar to the people. Precisely this value of the whole mankind is the object of acting for the Memorial to the 9 April, for creating a sharp – non-stereotypic psycho-emotional energy.

In front of the Government House 3m. high marble sculpture of Venus from Melos is placed on the 5m. high round pedestal.

The sculpture and pedestal are split into two pieces and are parted from each other.

The memorial text on several languages and names of the perished are carved on the inner side of the pedestal.

ავტორი: ვახტანგ დავითაია, არქიტექტორი

Author: Vakhtang Davitaia, Architect.

On 9 April, 1989, at four o'clock in the morning the Soviet army broke up the peaceful meeting of many thousands on the square in front of the Government House in Tbilisi (Georgia). 20 absolutely innocent people were killed, among them were 16 women. The youngest was 12 years old girl, the eldest 70 years old lady. The majority was wounded with sharpened spades. Several hundred people were poisoned by gas.

1999 წლის საკონკურსო პროექტის (პირველი პრემია)
კონცეპტი

მემორიალს საფუძვლად უდევს ივაროსის მითი.

„ფრინასა ყმაწვილი ივაროსი მუტისმეტად მადლი აფრინდა, თითოს მზეს მოუახლოდა იმდენად, რომ სათელი მისმა მკუხვერებამ დაადნო, ფრთები ჩამოცვივდა და ივაროსი ზღვაში ჩავარდა.“

ივაროსი ადამიანთა ცნობიერებაში შხისკენ, სიმაღლისკენ, თავისუფლებისაკენ ლტოლვის სიმბოლოა. მართალია, მისი მუდგობა ტრაგიკულად დამთავრდა, მაგრამ მის ადამიანებში დაამკვიდრა და გაამსხვრა თავისუფლებისაკენ სწრაფვა. ხომ ძალიან ჭეჭეს ეს მითი 9 აპრილს?

კომპოზიცია სფერობრივია, თანაბარი სიღრმის ხედებით, ახასიათებს მკაფიო სილუეტურობა, მოულოდნელი რაკურსები.

მემორიალი პასუხობს საკონკურსო პრობლემის ძირითად მოთხოვნას: „მემორიალი ორიენტირებული უნდა იყოს მხატვრულ გამომსახველობაზე და არა აბსოლუტურ ზომზე.“ პედესტალის პილონებზე აღინიშნება დალუპულითა გვირგვინი.

სკულპტურული კომპოზიცია და პედესტალი უნდა ჩამოისხას ბრინჯაოსაგან. სახანოლები და მემორიალის ირგვლივ მომხდარება სრულდება მუქი ტრანსპარანსი. პედესტალის სამაღლი 240 სმ. ხოლო ქანდაკებისა - 220 სმ.

ავტორები: ვახტანგ დავითია, არქიტექტორი
ნოდარ თოფურია, მოქანდაკე

THE CONCEPT OF THE 1999 COMPETITION PROJECT
(First Prize)

The memorial is based on the myth of Ikaros. "While flying the young Ikaros flew too high, approached the sun so close that it's heat melted wax, the wings fell off and Ikaros fell into the sea".

In our imagination Ikaros is a symbol of aspiration towards the sun, height and freedom.

Though his endeavors ended tragically, he incultated and aggravated the aspiration for freedom in people.

This myth very much reminds us of 9 April, doesn't it?

The composition is spatial, with views of equal strength. At the same time it is characterized by clear-cut silhouette, unexpected views.

The memorial meets the basic requirements of the competition:

"The memorial must be oriented towards the artistic expression rather than on absolute dimensions". Names of the perished are marked on the pylons of pedestal.

The sculptural Composition and the pedestal are moulded in bronze.

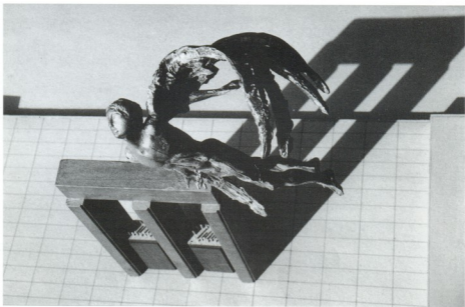
Candle sticks and facing around memorial is fulfilled in dark granite.

The height of the pedestal is 240 cm.

The height of the sculpture is 220 cm.

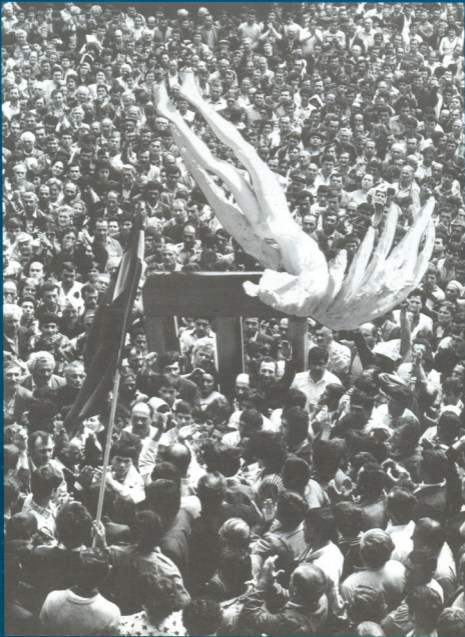
Authors: Vakh tang Davaita, Architect
Nodar Topuria, Sculptor

n 22/656

PX 431/2.

საქართველოს ინფორმაციის სამსახური

© ვახტანგ დავითაია, 1999

საქართველოს ინფორმაციის სამსახური

© Vakhtang Davitaia, 1999